2de. JAARGANG. CURACAO DEN 2n. MEI 1885. N° 70.

AMIGOE DI CURAÇAO.

WEEKBLD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao,* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba,* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire,* — Playa.

E Coerant aki ta sali to e Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

7 Mei	*Royal Mail*	van	Southampt.
9 „	*Oranje Nassau*	„	Holland.
9 „	*Harrison*	„	Liverpool.
13 „	*Philadelphia*	„	New-York.

CALENDARIO.
Mei.

26. DOMINGO. *Invencion di Santa Cruz.*
27. LUNA. Sta. Monica, viuda.
28. MARTES S. Pio V. papa.
29. RAZON. S. Juan ap. ante Portam Latinam.
30. HUEBES. S. Estanislao ob. i m.
1. VIERNES *Aparicion di San Miguel.*
2. SABRA. S. Gregorio Nazianzeno ob. i dr.

STAND DER MAAN.
L. K. 7 Mei 4 ure 7 m. A. M.

Opkomst der Zon:
5 Mei 5 ure 44 m.
Ondergang der Zon:
5 Mei 6 ure. 16 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

3 Mei	*Maracaibo*	naar	Maracaibo.
11 „	*Oranje Nassau*	„	Holland.
13 „	*Valencia*	„	New-York.
15 „	*Maracaibo*	„	Maracaibo.

NEUTRAAL ONDERWIJS.

De heer jhr. *B. H. C. M. Van der Wijck*, hoogleeraar te Groningen, heeft 27 Maart jl. te Amsterdam eene redevoering gehouden over het openbaar onderwijs en daarin al het kwaad van de openbare school gezegd, dat sedert jaren door de Katholieken en geloovige Protestanten gezegd is. Vooral had hij het gemunt op de neutraliteit, waarvan hij o. a. volgens het verslag der *N. R. Ct.* zeide:

„De minister Kappeyne heeft officieël verklaard dat neutraal onderwijs zich niet begeeft op godsdienstig gebied. Dit is logisch. Het gemis van alle eenstemmigheid gebiedt onthouding. Het recept is echter niet bij het voorschrift gevoegd. Men kan misschien breien en rekenen leeren met neutraliteit, maar bij het leeren lezen gaat dit reeds niet; en al verder gaande wordt het meer onmogelijk. De supra-naturalist gebruikt bij het schilderen der historie geheel andere verven dan de naturalist. Ook is het niet waar, wat de minister Kappeyne in 1878 beweerd heeft, dat het zedelijk ideaal voor *Calvinisten, Katholieken* en *vrijdenkers* hetzelfde is. Men begrijpt wat er bij een angstvallig zwijgen van het onderwijs wordt. Het opvoedend element moet geheel op den achtergrond gedrongen worden. Voor de volksklasse is het verkrijgen van schoolkennis nuttig en noodig, maar tevens een twee-snijdend zwaard. Het onderwijs voor de kinderen des volks moet pittig zijn, wil het vrucht dragen.

„Zoutelooze leesboeken moesten op de openbare school geweerd worden. De neutraliteit bindt haar aan handen en voeten; door haar groeit er een volk zonder geschiedenis op. Het is een dood volk, rijp voor inlijving door den nabuur. Wel erkent spreker, dat er nog vele openbare scholen zijn, van welke leven en kracht uitgaan, maar die zullen zeldzamer worden, naarmate aan den eisch der neutraliteit strenger gevolg gegeven wordt. Het is de plicht van alle waarlijk liberalen, den onderwijzer van dien druk der neutraliteit te verlossen; wil er leven en bezieling van hem uitgaan, dan moet hij vrij kunnen leeren en spreken, zooals het een man past. „Zijn onze scholen godsdienstloos — zoo erkende de groote Thorbecke — dan is het beter dat ze niet bestaan". *Toch kunnen alleen de godsdienstloozen met de tegenwoordige openbare school vrede hebben.* Die ongelijkheid, waardoor de godsdienstiggezinden verongelijkt worden, mogen de liberalen niet bestendigen. Men miskenne den invloed der school niet. Door haar zwijgen en haar spreken doet de neutrale school afbreuk aan den godsdienstzin van ons volk. Wie durft dat voor zijn rekening nemen?"

Deze rede verwekte van alle kanten tegenspraak. Mr. Levy en de zijnen konden niet begrijpen, dat de heer Van der Wijck de openbare school zoo havende en het palladium van Thorbecke door het slijk haalde. Men waardeerde natuurlijk de goede trouw des liberalen hoogleeraars en had nog eenige andere schoone frasen, maar bij dat al bleek de indruk verpletterend op de schoolmannen gewerkt te hebben. 't Was dan ook verschrikkelijk uit het eigen kamp te moeten hooren: *„alleen de godsdienstloozen kunnen met de tegenwoordige openbare school vrede hebben."*

INGEZONDEN.

EL PERIODISMO O LOS PERIODISTAS.

II.

En nuestro primer articulo sentamos como indeclinable la doctrina de que la imprenta—como la invencion ó elemento civilizador, llamada á defender y difundir todos los derechos y deberes de las sociedades humanas, como poderoso medio para llevar al corazon de las masas el conocimiento y el amor á la justicia y á la verdad, como la que está llamada á infundir en el espíritu y la razon el sentimiento de esa fraternidad, de esa mútua caridad que trajo al mundo el Cristianismo como base de la igualdad, de la moral y de la libertad que harian imposibles esas tiranías que frecuentemente levantan los que por orgullo y vanidad se creen superiores al comun de sus semejantes,—en ningun caso ni bajo ningun pretesto debia de descender de tan santo como útil y provechoso ministerio, al terreno, al indigno y desorganizador terreno de las difamaciones, de las contiendas personales y menos que todo en la propagacion de esos errores, sofisticaciones, sarcasmos é incidiosas invenciones de los enemigos del catolicismo, de la moral y de la fé cristiana y de todo cuanto propenda á llevarnos á la creencia de Dios como absoluta verdad, supremo bien y recurso inquebrantable contra esas herejias que contrapuestas en ideas, tan pronto nos hacen descender del mono como nos intentan persuadir que somos superiores al creador universal.

No es de nuestros dias esa rebeldía, esa ingratitud, ese tenaz empeño en levantarnos sobre alturas que no han estado ni estarán jamás á el alcance de nuestra limitada y ordinariamente ofuscada inteligencia: pues no siéndonos permitido llevar el exámen de lo que nos rodea ora en la esfera celeste, ora en la misma en que habitamos, ora concretándonos á nuestra misma individualidad, mas allá del horizonte sensible ó de lo que la naturaleza nos permite analizar,—por que ni los conocimientos que adquirimos como trasmision de nuestros mayores ó como adelantos de nuestros propios experimentos, ni las distancias que nos separan de elementos que ofuscan nuestra razon, ni las alteraciones frecuentes á que nos someten esos mismos elementos sin que nos sea permitido conocer las causas, se prestan á un exámen concienzudo y exacto, nos exasperamos fanatizados por el deseo de una insaciable curiosidad, de la vanidad ofuscada, al vernos reducidos á una impotencia invencible, y es cuando el amor propio, llevándonos hasta la fantasmagoria, nos hace consentir necia y torpemente, que renegando de Dios y desconociendo su poder somos dueños absolutos de dar rienda suelta á nuestras pasiones y desordenados apetitos, mientras que por un singular contraste y en cumplimiento de la Divina sentencia, *serás esclavos de vuestros mismos errores*, nos encontramos, sometidos, ultrajados y desposeidos de todos nuestros derechos como hombres, por cualquiera de tantos tiranuelos que nosotros mismos levantamos ensalzamos y proclamamos como amos y señores nuestros sobre la tierra.

Que no son de este siglo, ni la rebeldía contra el Supremo Criador, ni las negativas de las verdades reveladas y auténticos milagros, ni las estrafalarias y groseras inventivas contra el clero y virtudes sacerdotales, ni las mas estrambóticas inventivas de la escuela que intentan fundar los libres pensadores y desgraciados materialistas, está no solo comprobado sino refutado y condenado en la historia por los mas elocuentes y sabios filósofos, y aun por el testimonio y retractacion de los mismos que avergonzados y arrepentidos de haber incurrido en aberraciones que el buen sentido y la misma dignidad del hombre rechazan, sin dudar muchos de ellos en someterse á la mas rigorosa penitencia para reconciliarse con Dios y las eternas verdades, que no se enseñan que aun no bien libertó á su pueblo escogido, de la esclavitud y del favor de los Faraones enseñándoles la moral, cuando se reunia para pedirle Araon un ídolo igual á el que adoraban otras naciones, y no obstante que la divina misericordia les perdonaba su ingratitud y su pecado, en virtud del arrepentimiento y de que recibian nuevas mercedes y palpaban los nuevos milagros con que los favoreció hasta llevarlos á la tierra prometida, volvian á ser tentados por el Demonio de la soberbia y redoblaban su ingrato proceder para con su misericordioso libertador; por que cuando el espíritu trastornador envanece y ofusca nuestra razon y nuestros sentimientos, llevándonos por el camino de la vanidad hasta la falsa y seductora creencia de que somos superiores á cuanto nos rodea y existe. se renueva en nuestro espíritu la prevencion y mala voluntad contra los que renunciando el mundo y sus errores, se consagran al servicio de Dios bajo cuya invocacion se ponen al do la humanidad en amparo de nuestras necesidades, haciendo palpables nuestros estravios é ingratitudes con cuyo noble y humilde proceder se reanima y multiplica nuestra inicua prevencion.

Negar que á la propagacion de la doctrina cristiana y de los preceptos evangélicos, que como única sobre la tierra desempeña el clero católico, es á quien debemos el conocimiento de nuestros deberes para con Dios, para con la sociedad y para con la familia; negar que del conocimiento de esos deberes nace la moral base del orden y la justicia, que son las que llevan el concierto y la armonía al espíritu de los pueblos negar; que á la con-

sagracion é interes del clero católico en corregir las costumbres, se debe en gran parte la morigeracion de las malas pasiones y el desarrollo de las virtudes es mas que una temeraria obsecacion, una perversa y mal intencionada disposicion que la corrupcion y los vicios lleva á nuestro corazon, divorciándonos de todo sentimiento religioso, de todo precepto moral que en sí encierran el servicio de Dios y el amor á nuestros prójimos.

Ojalá fueran extravios de nuestro escaso entendimiento ó errores de nuestras apreciaciones las ideas que dejamos emitidas, y la conciencia que hemos formado acerca del profundo mal del hondo estrago que llevan las extraviadas prédicas del periodismo al corazon de las masas inconsientes, de las multitudes ignorantes, de esos espíritus ábidos de novedades que sin exámen creen cuanto—alaga la vanidad y seduce los sentidos, de los escritorzuelos cuya erudicion está dispuesta á recoger y propagar como hijos de su entendimiento *cuanta exageracion en materia de libertad, de independencia, de novedades irreligiosas é inmorales* levanten el deseo de leer y satisfaga ó enorgullezca el amor propio de los suscriptores, que es todo el objeto de los mas de esos periódicos, que como plaga desoladora pululan en el mundo culto, por lo que ha dicho un célebre orador de nuestros dias, que por mas severa que parezca la represion ó supresion de esa propaganda periodística, empeñada en dejarnos sin Dios, sin sacerdotes y hasta sin familia, en convertirnos en monos y sujetarnos á los errores y á los mas extravagantes excesos, las leyes deben acordarla en amparo de la sociedad.

Si el hombre segun la ciencia y la verdad es el resúmen perfecto de todas las organizaciones de la creacion, el reflejo de todas las armonías de la naturaleza, si Dios le dió poder, inteligencia y dominio sobre todos los demas seres de la tierra, poniendo á su servicio cuanto necesita para vivir y cuanto pueda ayudarle para volver hasta su eterno reino ¿de dónde nace esa rebeldía, esa ingratitud contra sus divinas leyes y los encargados de enseñarnos sus saludables prácticas? ¿ de donde ese torpe antagonismo de funestas consecuencias para nosotros mismos? pues sin temor de equivocarnos podemos asegurar que los inconvenientes y dificultades con que tropezamos para alcanzar la perfeccion y la armonía de las instituciones sociales, nos vienen de la incredulidad y del antagonismo establecido ó propagado contra los principios de igualdad, de libertad y de amor recíproco que sustenta y sostiene el catolicismo como preceptos evangélicos, por que el mismo Jesucristo dijo *que el que de nosotros pretenda ser mas grande, sea el servidor de todos y el que pretenda ser primero, sea nuestro esclavo.* ¡Nada pues, ni mas liberal ni mas conforme con nuestras conveniencias, ni que encierre una enseñanza mas grande en cuanto al deber, el amor y la fraternidad!

Buscando siempre novedades y pretesto tras que parapetarnos para atacar las creencias católicas, que nos detienen en la desordenada satisfaccion de nuestras desenfrenadas pasiones, olvidándonos que tal proceder es contrario á nuestro propio bien, hasta el ridículo, aceptamos, pues no otra cosa nos traen extravagancias y desatinos como las de Darwin buscando nuestra descendencia en el Mono, como si tales extravios de la razon no hubieran estado ya bajo el dominio de la discusion de otros enemigos de la fé y del cristianismo que nos hace hijos de Dios y herederos de su gloria, hace muchos tiempos que el hereje Mr. Bory de Saint Vicent contrariando al sabio naturalista Lineo, quiso sostener la teoría de que el Chimpanze y el Orangutan formaban parte de la especie humana. Comparemos luego tales delirios de las imaginaciones engreidas con la ciencia de que han hecho un gran descubrimiento científico, con las estrafalarias y subversivas ideas de los materialistas y ateistas y aun con las doctrinas de los libres pensadores, que nos convierten en Divinidades independientes de todo otro poder sobrenatural, y creadores de nosotros mismos, en cuyo caso seria aun mas aceptable la conclusion de Aristofanes, que segun la fábula el Amor benéfico se unió al malo y de allí nacieron los hombres y las mugeres.

Conclusiones á que nos referimos por estrañas que parezcan á nuestro objeto, por que ellas llevan á todo sano criterio la conviccion de lo que nos extraviamos siempre que pretendemos contrariar la absoluta omnipotencia de Dios como único autor de todo lo criado, desde el orígen del mundo hasta el gran sacrificio de la redencion, en que dejó la iglesia católica como nexo de la union inquebrantable entre la tierra y el Cielo para la salud de los redimidos, á quienes no quizo abandonar dejándonos entregados á nuestra propia suerte y errores: pues nutrido el clero católico por el espíritu de amor y de caridad, de fé y de energía que entrañan los preceptos evangélicos y los mandamientos de la ley de Dios, no pueden menos que llevar al corazon de los fieles la profunda conviccion de los santos fines para que hemos sido criados, que es el punto de partida que trastorna y exacerba á los enemigos del cristianismo, que cada dia aparece mas robusto confundiendo sus adversarios.

Adversarios que ciegos por la pasion que los domina contra el clero, mientras mas acreedor lo hacen su consagracion al bien de la humanidad al respeto y á la gratitud pública, mayores proporciones toma el encono con que ven los buenos resultados de su propaganda cristiana, sin atender á que el sentimiento de Dios y de su justicia está encarnado en el universo entero, aun donde no existen clérigos, por el espíritu de intuicion ó de revelacion, que la conciencia lleva á el entendimiento y á la razon de todo ser que vé, piensa y siente, hecho histórico comprobado, por el testimonio de todos los esploradores, descubridores y conquistadores del mundo, que han encontrado en todas las naciones, pueblos, tribus y cortijos tan incrustado el sentimiento de un Dios y de su justicia, que fuera cual fuera el ídolo á quien tributa culto ó la invencion religiosa á que estén sometidos, se creen en la ineludible necesidad de los sacrificios expiatorios, que por medio de la sangre inocente del niño, de la vírgen ó del cordero, aplaque la ira y los redima del castigo que puede imponerles por sus culpas el que ven, sienten y reconocen como Todo Poderoso, en la india como en la fenicia, en Grecia como en Roma, en la América del Norte como en la del Sur, aparecen las mismas muestras de fé, de obediencia y de temor que los impulsa á ofrecer sangre inocente en rescate de la culpable.

Sacrificios que suprimió Jesucristo para los que observen la ley cristiana, ofreciendo su sangre para la redencion del género humano y dejándonos su iglesia y sus ministros como elementos de vida y de salud que nos servirán de apoyo y de consuelo hasta la consumacion de los siglos, y notorios son los testimonios que nos dan los verdaderos propagadores de la fé, del amor y de la caridad, entregándose á todo género de sufrimientos, de privaciones y aun de los mas crueles martirios, por llevar á los pueblos bárbaros y desdichados, con el lábaro de la cruz y de la cristiana enseñanza, la civilizacion, la justicia, la igualdad y la libertad, sin mas interes que el de sacar de la ignorancia y de la esclavitud á sus semejantes, sin esperar otras recompensas que las que el Dios de la misericordia y de la verdad pueda otorgarles como apóstoles de su ley ¿y es á estos mártires de la fé y del amor á el hombre á quienes el periodismo ó sean los malos periodistas, escarnecen, vilipendian y calumnian? ¿qué otra congregacion nos presenta ejemplos tan manifiestos de abnegacion, de caridad y de humilde y generoso desprendimiento? Si la historia no fuera un vivo testimonio de la ingratitud del hombre, renegariamos de la justicia y de la verdad.

Roma 24 Maart 1885.

Mi muy apreciado Amigoe Cobi.

(*Sigimentoe di N° 69.*)

Despues di a contá bo es audiencia nos tien di bisjita e catacumba di Roma. Lo nos haci esai den é sigiente

CAPITEL XVIII.

Catacumba di Roma.

Nan ta jama Catacumba e gangitji of gadrij grandi largoenan bao di tera koe cristiannan di Roma a coba rond di stad, duranti e promé sigloenan di Iglesia, pa nan dera nan mortoe religiosamente, i pa nan mees huí bai toema nan refugio aden pa nan scapa foi furia di perseguimentoe, i celebra coe sosiegoe e misterio sagradoenan.

Hende no por forma un idea ki grandi, inmenso mees, e stad bao di tera-aí ta, trahar di gangitji smal largoe den tera. E gangitjinan ta cruza otro na toer direccion i sin un giador maské hende koe no conoce camina lo bruha i perde sin remedi. Tien por'ai trinta catacumba conocir. Es un di mas famoso i di mas grandi ta jama catacumba of (graf) di Calisto, koe ta e Papa koe na anja 222 a moeri mártir i tabata derar aden. Den di e stad di graf-aí nan a dera hopi Papa, hopi mártir di consideracion, den di nan e famoso birgen romana Cecilia coe su glorioso companjeronan di lucha. Nan no sabi e number hustoe di cristian koe ta sosega den gadrij di Catacumbanan; maar e ta casi innumerabel. Den Catacumba di San Calisto só tien hopi miljoen.

Awendia hende no por camna sino den algun di e gangitjinan di e Catacumba, i maské l'é gasta dos ora p'é, toch té ainda e no a mira mas koe un di cien parti.

Promer ajá pa bai den e Catacumbanan hende tabata baha di algun boeracoe secretoe, scondir den coerá of den kelder di algun cristian ricoe.

Den di anochi nan tabata saca toer tera koe nan tabata coba, hibéle na bisinja rond i hende-aí. Den di anochi tambe nan tabata traha pa hiba ajá-den mortoe i restoe di cristiannan i principalmente di e respetabel mártirnan koe a moeri pa nan fé.

E Papa of sacerdote, koe tabata biba den e Catacumba, tabata bibá coe un di e roemannan, p'e lamanta na ciertoe ora i tené klaar. Companjar di algun hende religioso, parente of amigoe di e mártir, e tabata jega na drentamentoe di e Catacumba p'é ricibi mortoe di e soldaat di Cristoe i coe luz di lampi i di flambeeuwnan tabata hibéle bai dera n'e lugar koe nan a drecha p'é. Aí e sacerdote huntoe koe e otro cristiannan tabata haci últimoe oracionnan di despedida, nan tabata canta himnonan di santoe speranza i despues nan tabata pone e curpa den un boeracoe cobar den muraja di e gadrij na forma di un laatji. E cobador di boeracoenan tabata trecé e piedra di marmer koe nan a prepara, ponéle riba habrimentoe di e graf, ceréle coe kalki, i den dié generalmente nan tabata hinca un flesji of bottel jeen di sanger di e mártir of algun otro testimonio di su martirio. Despues nan tabata scirbi riba e marmer nomber di e mortoe koe ta droemi aí, nan tabata pone un corona di rama pa senjal di su triunfo, algun bé su edad també, birtud di e cristian i algun otro palabra mas of símbolo di fé, di amor i di dolor.

E gangitjinan di toer catacumba ta basta smal; tien poco camina dos hende por camna banda di otro coe facilidad; nan haltura ta diferente, di siete pa ocho pia; aire ta pisar i húmedo aja-den. Cada banda poner horizontalmente un riba otro hende ta haja graf di e cristian di tempoe bieuwnan. Den mas parti di e grafnan hende ta mira un stof blancoe bruhar coe huesoe; esai tabata causá di bruhamentoe di e huesoe respetabelnan-aí coe kalki koe nan tabata usa pa tapa mortoenan. Na cada camina hende ta haja algun pida marmer koe tien scirbimentoe riba nan di un grandi importancia pa ciencia religioso. Hende sabirnan di anticuario cristiannan, koe ta studia e inscripcionnan-aí, ta haci usoe di nan pa bronguenza e protestantnan coe prueba koe no por ta dristuir, i koe e promer cristian tabatien mees doctrina di fé i mees coestumber religioso koe nos.

(*E ta sigi*).

Artíkel mandar.

ALGOEN PALABRA NA MIEMBRONAN DI "UNION DI SAN HOSE."

Debé na consideracion particular di Reverendo Pater Jansen, Director di "Union di San Hosé", mi tabatien e grandi satisfaccion di asisti dia Doemingoe, 26 di e loenaaki, na e solemnidad koe tabatien na e Sociedad-aí, coe motiboe di celebracion di su Patrocinio; i satisfecho di e honor-ai koe tabata bacir na mi, mi kier doena publicidad na e impresionnan agradabel koe mi coerazon a sinti como catolica i jioe di Curaçao.

Catolica di nacementoe i criar den e religion santoe-aí, moechoe bé mi a sufri hopi, mirando com corupcion tabatien tantoe influencia riba coerazon di mi roemannan di religion, koe, no solamente pa nan manera di gana nan bida, sino hasta ora nan busca algun distraccion, koe ta asina necesario den bida di hende, ta haja nan constantemente na toer lugar di mas peligroso, rondonar di toer sorto di bicio.

Como catolica anto, ¿ no ta basta motiboe, pa mi a sinti mi coe razon e anochi-ai jeen di alegria i di gozo?

Si, mi roemannan, mi no por splica coe palabra lo ké mi a sinti na e momentoe koe mi a drenta boso Union i haja reunir aí 80 ó 90 homber catolica pa celebra coe toer solemnidad posibel fiesta di boso Patrono, koe boso a scohe asina bon.

"Union di San Hosé" tabata necesario hopi tempoe caba: aí boso tien hende di bon sintimentoe i di coerazon noble pa guia boso mas adilanti den camina di birtud i religion i libra boso di corupcion koe dia pa dia ta estender mas i mas aki na Curaçao.

Sigi anto semper consehonan di boso Director koe no tien otro obgetoe, koe haci boso sociedad un contrapeso na persecucion di nos enemigoenan koe ta usa semper palabranan di mas boenita i enganjoso pa danja nos coerazon, separa nos for di religion i lastra nos huntoe coe nan na camina di perdicion.

Tambe como jioe di Curaçao mi tien motiboe di sinti mi contentoe, pasobra ta sigur koe bosonan koe ta miembro di "Union di San Hosé" lo sirbi di egemplo pa otro muchanan koe ta lamanta. Esakinan també lo comprende koe e union-aï ta poner pa hacinan miembro útil di nos sociedad, i koe perteneciendo né nan lo goza di e mees respect i consideracion koe boso ta goza awé.

Trankilidad i moralidad di un pueblo ta depende di soe civilizacion i educacion. Es ta, no é civilizacion i educacion sin Dios ni religion, koe té awor no a doena otro resultado koe socialismo, comunismo i nihilismo; doctrinanan koe no tien fin koe lamantamentoe di pobernan contra hende ricoenan, matamentoe di cabeznan coronar i destruccion di mundoe henter.

Libertad i derecho mal comprendé ta lo ke e doctrinanan-aï ta pretende di sinja nos. Na "Union di San Hosé" tambe boso lo sinja conoce libertad i derecho verdadero di hende riba mundoe, ma huntoe coe esaï boso lo sinja tambe e obediencia koe cada hende debe su majornan temporal.

Tempoe lo jega koe toer jioe di Curaçao, koe ta stima nan patria meste reconoce utilidad di "Union di San Hosé" oenda su miembronan ta sinja conoce i respeta nan mees, conoce i respeta otro hende, conoce i respeta nan goebiernoe legitimoe.

¿ Por existi un porvenir mas boenita pa un pueblo?

¡ "Sigur koe no"!— toer hende di kwalké religion koe ta, meste bisa.

E porvenir-aí "Union di San Hosé" ta ofrece Curaçao.

¡ Honor anto na su fundador! Honor na toer esnan koe a juda trecé na bida! Honor na Curaçao, koe por conta un Sociedad asina den su institucionnan!

Curaçao 30 April 1885.

X.

NIEUWSBERICHTEN.

NEDERLAND.

De *Kunstbode* zegt, dat het nieuwe Rijksmuseum te Amsterdam niet in April, zooals eerst het plan was, maar in Juni zal geopend worden. Het voornemen bestaat, die opening met groote feestelijkheid te doen geschieden; niet met eene plechtigheid in besloten kring, maar zoodanig, dat stad-en landgenoot de overtuiging zal erlangen, dat Amsterdam de opening van het Museum als een gedenkwaardigen dag beschouwt.

— Onze minister resident, Consul-generaal in China, de heer *Ferguson*, wordt eerstdaags met verlof hier te lande verwacht.

(*Amst. C. 6 April*).

— Sinds het diner ten Hove op 19 Febr. ll., is de gezondheidstoestand van Z. M. den Koning er niet op vooruitgegaan en de wandelingen buiten het paleis zijn dan ook weder gestaakt. Den avond van het diner zelf was Z. M. zeer ernstig ongesteld; te 11 uren werd de lijfarts ontboden, en deze verliet den Koning niet vóór 3 uren in den nacht. Gelukkig was dit weder een ziekteverschijnsel van voorbijgaanden aard als de toestand in de allerlaatste dagen (tot 4 April) weder niet bepaald zorgwekkender daar voorheen, maar alles wijst er toch meer en meer op, dat Z. M. gezondheid geknakt is.

Een brochure over Johann Tetzel.

Onze *Wachter* heeft eenige uitstekende artikelen geleverd van den Zeereerw. heer *C. A. Meijer*, Ord. Praed. over *Johann Tetzel*, aflaatprediker en inquisiteur. Deze artikelen zijn thans in een lijvige brochure bij de wed. J. R. Van Rossum te Utrecht uitgekomen.

Aanleiding vond de schrijver tot zijn historisch onderzoek: 1° in de viering van Luthers eeuwfeest waarbij als naar gewoonte weder hevig tegen Tetzel uitgevaren was; 2° in de discussie in de Tweede Kamer, waarin de fanatieke gewezen dominé De Meyier op geduchte wijze door dr. Schaepman terecht gewezen werd en 3° in een besluit van de Evangelische Maatschappij, die in hare algeemene vergadering van September ll. de wenschelijkheid uitsprak, om een bijzonder onderzoek omtrent Tetzel in te stellen.

Bij dit onderzoek, zegt de schrijver in de voorrede van zijn werk, deden zich ernstige moeielijkheden voor. „Zooveel mogelijk dienden oude, gezaghebbende schrijvers te worden geraadpleegt, maar deze waren bijna uitsluitend vurige Lutheranen en als zoodanig bittere vijanden van Tetzel, want Luther te verheffen zonder Tetzel te verguizen is onmogelijk. Luther heeft Tetzel zoo diep verguisd, dat, mocht ook maar ééne beschuldiging valsch blijken, die smaad een onuitwischbare smet zou werpen op Luthers voorgewende heiligheid. De eer van Luther eischte dus, dat men zijn tegenstander aan de verachting prijs gaf."

„Geheel anders is het standpunt der Katholieken. Voor hen is Tetzel betrekkelijk van minder belang. Ook al ware hij schuldig aan alle dwalingen en misdrijven, die men hem ten laste legt, dan nog volgt hieruit niets ten nadeele der Katholieke Kerk. Tetzel is de Katholieke Kerk niet. Dit schijnt grootendeels de reden te zijn, waarom van Katholieke zijde gedurende een paar eeuwen geen poging is ingesteld niet alleen om Tetzel te verdedigen maar zelfs niet om hem te leeren kennen. Het geheele terrein werd onbetwist den vijand overgelaten. Hadden Katholieken met gelijke zorg, als waarlijk de Protestanten Luthers akten verzamelden, de geschriften van Luthers bestrijders aan de vergetelheid onttrokken, veel wat thans nog duister is en mogelijk nooit zal worden opgehelderd, zou tot een juister en volmaakter oordeel van tijd en personen hebben bijgedragen. Thans dient die leemte te worden aangevuld door een voorzichtig gebruik van schrijvers, wier blik maar al te dikwerf door godsdiensthaat is beneveld. Een voordeel geeft echter die geschiedvorsching, nl. dat de getuigenis dier schrijvers, waar zij soms ondanks zich zelven spreken ten gunste van Tetzel, zeker onverdacht is."

Wij bevelen het werk van den geleerden Dominicaan aan de beoefenaars der historie aan en in het algemeen aan allen, die den echten Tetzel willen leeren kennen, ontdaan van het slijk, waaronder hij door de Protestantsche schrijvers als begraven is.

(*De Maasbode*).

CURACAO.

Gouvernements-Besluiten.

Curaçao, den 30n April 1885.

De heer *Josiah C. Waymouth*, lid van den Raad van Justitie op *St. Martin, N. G.*, voor den tijd van 2 jaren benoemd tot Rechter-commissaris, belast met de instructie van strafzaken bij voormelden Raad.

Aan den Heer *F. G. Groebe*, gezaghebber van *St. Eustatius*, een binnenlandsch verlof van eene maand verleend, teneinde zich naar *Curaçao* te begeven.

De adjunct-commies *M. S. Lansberg* geplaatst ter Griffie van het Hof van Justitie, en de ter Griffie voormeld dienende klerk *J. C. Benebroek Forbes* overgeplaatst naar het parket van den Procureur-Generaal.

Aan *Carl Fensohn*, lid van de firma *Rivas, Braasch & Fensohn*, alhier, geboren te *Hamburg*, in *Duitschland*, zijne echtgenoote *Marianne Leonore Esteva*, geboren te *Parijs*, in *Frankrijk*, en zijne kinderen *Adelheid, Charlotte, Ida* en *Joaquin Walther Carl*, het derdegenoemde geboren te *Hamburg* en de overigen op *Curaçao*, vergunning verleend tot vestiging in de Kolonie *Curaçao*.

De Gouvernements-Secretaris,

HELLMUND.

— Uit Bonaire werd ons gemeld, dat op 23 en 24 April jl. een mooie regen gevallen is. Verschillende regenbakken, die geheel ledig waren, zijn thans tot ruim over de helft gevuld.— Ook op Aruba is verleden week een kostelijke regen menschen en vee komen verkwikken. Curaçao, dat hare zustereilanden met zulk een zegen van harte geluk wenscht, blijft droog en smachtend naar een zelfde verkwikking.

— Hetgeen er van de *Mediator*-schip en lading—die verleden jaar in 't begin van Juli in onze haven gezonken is, nog mag overgebleven zijn, is Maandag jl. op publieke veiling verkocht tegen *f* 425.—

Zondag jl. feestdag van de Bescherming des H. Jozefs, was een plechtige en vreugderijke dag voor de leden der „Union di San Hosé" alhier. 's Morgens, hoofdzakelijk onder den hoogdienst, naderden de ongeveer 90 mannen en jongelingen dier Vereeniging tot de H. Tafel des Heeren. Ten tien ure van den voormiddag leidde de Zeer Eerw. Heer C. Blommerde de plechtige feestvergadering in het lokaal der „Union", en hield Z. E. eene leerrijke en hartelijke toespraak tot de St. Jozefs-Gezellen. 's Avonds te 7½ uren waren de leden in de ruime zaal aan eenen feestdisch gezeten. De heeren A. Bethencourt, Hosé Corsen, C. Ulder, J. Blasini en A. M. Capriles verdienen de dankbare waardeering van de „Union di San Hosé" voor hunne muzikale medewerking tot verhooging der feestvreugde. De Zeer Eerw. Pater Vicarius C. Reijnen sprak dien avond een treffende rede van gelukwensching uit tot de Leden, Eere-leden en verdere op het feest aanwezige personen. Het was Z. E. een groot geluk te mogen constateeren, dat de „Union di San Hosé" binnen den korten tijd van haar bestaan reeds tot een degelijke en krachtvolle ontwikkeling was gekomen, die—onder Gods heiligen zegen en bij voortdurende ondersteuning van Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Mgr. H. J. A. van Ewijk en Zijne zoo Seculiere als Reguliere Geestelijkheid, alsmede van de vele weldoeners der „Union" zoo in als buiten de Kolonie Curaçao — voor hare toekomst veel heilzaams deed verwachten.

Ook de heer J. M. de Pool, president der Gezellen-Vereeniging, enkele andere aanwezigen en ten slotte nog de Eerw. Directeur, Pater A. M. Jansen, hielden zeer toepasselijke en luide toegejuichte aanspraken. Een zestal leden gaven een korte tooneelvoorstelling, en op het einde der feestelijkheden droegen twee Gezellen een zangstuk voor. Er heerschte op dat feest der „Union" eene gezelligheid en broederlijke toon, die allen aangenaam aandeed, en iedereen een denkbeeld gaf van den waren geest die de talrijke leden der „Union di San Hosé" reeds onderling kenmerkt.

Het COLEGIO "SANTO TOMAS", de bijzondere school van den heer Directeur *Juan M. de Pool*, vierde deze week het feest van zijn doorluchtigen Patroon den Heiligen Thomas van Aquino.

's Morgens te 6 uren reeds waren de katholieke kinderen en jongelingen van dat Collegie in hun schoolgebouw te Otrobanda vergaderd. Stemmig en in onberispelijke orde marcheerden zij ten half zeven ure met hunnen achtenswaardigen Directeur naar de O. L. V.-kerk van Pietermaai, om de H. Offerande der Mis ter eere van den H. Thomas aldaar bij te wonen. Om 9 uren waren alle leerlingen van dat Collegie in hun, thans feestelijk versierd, schoollokaal wederom vereenigd. De muziek weerklonk vroolijk en lustig bij den aanvang der feestelijkheden reeds, en later nog den geheelen dag door tot afwisseling van onderscheidene recitatiën en voordrachten der leerlingen. Van twaalf tot twee uren des middags gaven sommige leerlingen eenige proeven hunner bekwaamheid met het electriseer-machien en andere natuurkundige instrumenten; anderen vermaakten zich met dam- en schaakspel, de meesten dartelden onder verschillende spelen opgeruimd en jolig door elkander, totdat voor allen eindelijk de schoolbel, die zelfs voor den ijverigsten student het blijde teeken tot vertrek pleegt te wezen, thans zeer onaangenaam een sein werd van het einde en besluit dier genotrijke uitspanningen. Blijven den edelen heer Directeur nog lang de krachten gespaard, om met zijn voortreffelijk onderwijs voort te gaan zooveel nut en heil te stichten, als hij sedert ruim 3 jaren reeds doet, ten bate van vele familiën dezer Kolonie!

o

COLON, 14 April.— De Britsch-kanonneerboot *Express* 's met dépêches voor de *Canada* gisteren naar Carthagena vertrokken. De *Lily* wordt binnen weinige dagen hier verwacht. De handel op de landengte is onbelemmerd en wordt door Amerikaansche zeesoldaten beschermd. Een gepantserd spoorwagen, bewapend met Gatling-kanonnen en houwitsers, vergezelt elken trein. Aizpuru houdt Panama nog.

16 April— Het stoomschip *Acapulco*, met 350 mariniers aan boord, is hier aangekomen. De *Galena* is gisteren naar Pto. Cabello [of Porto-Bello?] gestevend om Ruiz op te vangen, die, naar men zegt, naar Colon op reis is. De *Swatara* is ook in zee gestoken ter vervolging van Prestan, die, zoo men beweert, naar Carthagena is vertrokken. Te Panama heerscht orde, maar is men ongerust.

GUATEMALA.— Na het sneuvelen van generaal Barrios is een wapenstilstand voor den tijd van eene maand tusschen dit land en de verbondene republieken van Midden-Amerika gesloten.

De Wetgevende Vergadering heeft het door generaal Barrios den 28sten Feb. d. j. uitgevaardigde decreet betreffende de vereeniging der republieken van Midden-Amerika tot een staat, met hem tot dictator en militair opperbevelhebber, ingetrokken.

WEENEN, 22 April.— Berichten, welke heden uit St. Petersburg hier zijn aangekomen, hebben groote ontsteltenis verwekt in de diplomatieke kringen. Op éénе voorwaarde kan Rusland den vrede willen; n. l. indien Engeland de volkomene onzijdigheid van Afghanistan zal erkennen en niet den minsten invloed op het land van den Emir zal uitoefenen.

— De hooge militaire kringen in Rusland trachten het gouvernement aldaar tot den oorlog te bewegen. Nooit stonden Ruslands kansen beter dan thans; Rusland wacht slechts tot de Wolga zal ontdooid zijn, vermits deze rivier volstrekt noodzakelijk is om de Russische strijdkrachten naar het Zuiden te vervoeren.

LONDEN, 22 April.— Heden was het een dag vol bedrijvigheid in het maken van oorlogstoebereidselen.— Zweden zal neutraal blijven.

— 23 April.— De Porte zal insgelijks onzijdig blijven; volgens Sir Peter Lumsden is het behoud van den vrede onmogelijk.— De oorlogsuitrustingen te Woolwich waren gisteren onzachtelijk groot.

BERLIJN.—Den 26n Maart jl. vierde de beroemde Duitsche geschiedschrijver dr. *J. Janssen* zijn zilveren priester-jubilé op het slot der hertogin van Braganza te Bronnbach in Baden. Deze vorst der geschiedbeoefening werd den 10 April 1829 te Xanten geboren en is sedert 20 jaar professor in de geschiedenis aan de academie te Munster. De H. Vader heeft hem op zijn jubilé met eene medaille met zijn beeltenis en een eigenhandig schrijven vereerd. De *Germania* zegt o. a. het volgende ter eere van dr. Jansen:

„Het jubilé van onzen beroemden Katholieken geschiedschrijver, tot wien de geheele wereld opziet, de Katholieken met trots, de tegenstanders met vrees of ergernis, zal een nieuwe aansporing zijn, om vast te staan in den strijd voor waarheid, vrijheid en recht voor allen. Toen een redenaar te Amberg slechts Janssens naam noemde, was de algemeene vergadering der Katholieken als geëlectriseerd, en de jubel klonk door de zale van het godshuis. De vergadering besloot Janssen telegrafisch den dank der Katholieken voor zijn grootschen arbeid uit te spreken. Wij voeren dit aan om te toonen, dat Janssens groot geschiedkundig werk gemeengoed van alle Katholieken is; zijn historische bewijzen worden door het geheele Katholieke volk begrepen en doordringen het met kracht en moed voor den strijd, dien wij beleven. Daarom stemt de geheele Katholieke wereld in met den wensch des H. Vaders en roept: lang leve onze groote landsman Joannes Janssen."

NEW-YORK.— Als een nieuw bewijs van de spoedige en wonderbare verspreiding der Katholieke Kerk in de nieuwe wereld, geldt het nieuwe diocees van Ogdenburgs, in den staat New-York. De bisschop, sedert acht jaar geconsacreerd, heeft reeds zeven en veertig nieuwe kerken gebouwd ter vervanging van andere. In Februari ll. werd andermaal een kerk ingezegend te Rossie. Deze kerk wordt voor een der schoonste gehouden, die tusschen Montreal en Utica, een groote stad in Centraal-New-York, gelegen zijn. Drie en twintig priesters waren bij de inwijding tegenwoordig; de pastoor van Rossie, Rev. John Titzgerald, leidde den zang. Deze priester is van Londen geboortig en bouwde in de acht jaren van zijn priesterschap drie nieuwe en herstelde vier andere kerken. Voor hij te Rossie kwam, kocht de ijverige pastoor voor zijn parochie een stuk bouwgrond voor 50,000 dollars en liet het onbelast achter. Rossie ligt aan de St. Laurence-rivier, wat den pastoor aanleiding heeft gegeven om zijn kerk toe te wijden aan *Maria, ster der zee*, ook ter herinnering aan de kerk van denzelfden naam te Greenwich (Engeland), waar hij zijn opvoeding genoten heeft.

De Ballondienst in Soedan.

Zooals men weet, is na de jongste overrompeling van de Engelsche troepen door de legermacht van Osman Digna een *ballondienst* in het leven geroepen. Deze heeft ten doel om, door middel van een *ballon captif* de positiën en bewegingen van den vijand te verkennen.

Een der oorlogscorrespondenten van den *Times* had een onderhoud met majoor Templar en luitenant Mackenzie, tot het ballon-korps behoorende, terwijl hij tegenwoordig was bij de eerste opstijging. Nadat de ballon gedurende den nacht was gevuld, steeg bij het aanbreken van den dag, toen het convooi gereed stond om naar de *zareba* op weg te gaan, luitenant Mackenzie 200 voet hoog, waarna de ballon werd vastgemaakt aan een wagen op het midden van de vlakte, waar de opstijging geschiedde. Majoor Templar stond op post beneden, om den wagen in het oog te houden en, zoo mogelijk, te voorkomen, dat het touw brak! Mackenzie bevond, dat het struikgewas, 't welk van den vlakken grond gezien, dicht is en het oog belemmert, van de hoogte waargenomen, een open terrein te aanschouwen geeft. Hij zag de vijandelijke kameelposten op een mijl afstands van Hasjien. Een ander korps trok naar Tamaï terug, en een derde, bij het zeestrand, was bezig met gevluchte kameelen te vangen.

Ook werd de vijand op ongeveer 400 yard afstands van het convooi gezien, en vertoonde hij zich op een open plek in het front, ten einde naar den ballon te kijken.

Tusschen den luitenant en majoor Templar werden boodschappen gewisseld op kleine stukjes papier, aan een touw bevestigd neergelaten of opgehaald. Bij de aankomst van het convooi in de *zareba* werd de ballon neergehaald, ingepakt en naar Soeakin teruggebracht. Hij kan 7500 kub. voet gas inhouden en is 23 voet in doorsnede.

Gevraagd, wat Mackenzie doen zou, ingeval beneden een ongeluk mocht gebeuren, zeide hij, dat hij aan dit punt gedacht had, toen hij in de lucht was, en besloten had, in zulk een geval neer te dalen, 50 voet van den grond het anker te laten vallen, en dit te verdedigen totdat de ballon zou zijn ontzet.

Majoor Templar was zeer tevreden over den uitslag der proefneming.

Curaçao, 1 Mei 1885.

Mi Estimado Ipi.

Ajera na toer misa nan a habri luna di Mei coe solemnidad di coestumber. Mara Dios por seucha pidimentoe di tantoe cristian, koe lo supliké pa intercesion di la Birgen Maria, pa haja es anja-aki afor toer gracia spiritual, i bendicion temporal; pasobra asina. Ipi! cos no por sigi largoe mas. Toer dia cos ta bira pejor. Ma nos no ta perde speranza ainda.

Muchoe noticia interesante mi no tien. Koe na coenucoe Cas-abao, factor di aí a tira mata Joannes Obispoe, bo a leza den Amigoe di Curaçao caba. Ta curioso di tende diferente sentencia di es hecho disgraciado.

Tini koe dici, koe factor como homber todopoderoso, si sjon no tai, a haci usoe ó mejor un poco abuso tirando wardador di bestia, pasobra factor tabata keréle un ladron. Despues di a spierté té tres bez el meste defende su curpa, pasobra Joannes tabata bini coe cuchioe na manoe pa mata factor. Asina algun dici, koe factor ta conta. Awor tien otro, koe ta papia di toer otro manera. Mi no ta corda mas ken a bisá mi: o si, Sjon Panchito a contá mi, koe el a tende, koe no por tabata posibel koe Joannes tabatien idea di mata factor coe un cuchioe k'e tabatin den su mân. Esaí si, el a sali mardugá foi cas pa busca cabuja, koe el a boeta na Playa pa bira molli. Nan no kier keré koe el a bai den coraal, i nan ta hari di escabritoe, koe nan a haja garganta cortar no louw foi dié; i es calbas coe lechi, ta toer trastoe nan dici, pasobra cuchioe di Joannes tabata cologar toer limpi na su cas i lechi tabata lechi hereber. No, nan dici, e factor a mata es pobercitoe. ¿Ken awor lo bisa di ki banda e berdad ta? Cos ta na manoe di husticia, koe lo percura di doena e factor toer su honor pa publiek trobe, si un dis gracia a socede; maar koe lo percura tambe pa un castigoe duroe, si e contrari ta berdad.

Amigoe di Curaçao, manera bo a leza, ainda ta na pleita coe *Curaçaosche Courant*. Awor mi meste contá bo un combersacion interesante koe mi a tende ajera. Mi tabata na Pietermaai cerca nos amigoe Frederik. Ora mi a bini, é tabata combersa coe su compadre Rudolf. Mi no kier stroba nan i nan a sigi:

Rudolf.— Sí Frederik, mi ta haja koe Curaçaosche Courant a baha bandera.

Frederik.— Baha bandera ta nada, ma bahé asina bobo, esaí sí mi ta haja un poco humiliante pa Redaccion.

Rudolf.— Bobo sí, ta un bon palabra. Alomenos es un cos, koe mi a comprendé, ta mas koe bobo.

Frederik.— ¿Kiko bo ta meene?

Rudolf.— Wel camina sjon ta papia latino.

Frederik.— O esaí si ta cos di hari. Figura, Rudolf, koe un homber ta acusar di a mata un hende coe scopet bolutariamente i coe bicio. E ta poner dilanti hof di husticia; awor president ó cualkié otro — mi'n sa ta kende meste papia coe un acusado — ta bisé: „homber, bo ta acusar di a mata un hende."

Awor es-un ta responde: „ Dispensá mi, sjon; toer kiko nan a contá bo, ta mentira, nan no sá mees kiko nan ta papia; ta cuenta di Nanzi i Sese nan a contá bo; *un historia romántica limpi!"*— Anto sjon president, segun Redaction di *Cur. Cour.*, tien toer drechi di bisa: „ Doena prueba, homber, koe es koe nan a bisa, ta mentira". Ma unbé lé responde i coe toer drechoe: „Ma sjon President, ta bo koe meste larga doena prueba koe lo ké nan ta acusa, ta berdad i bon probar; sino nunca Hof no por condená mi.

Ora Rudolf a papia asina mi a bati riba su schouder, diciendo: bo a comprende bon e punta di error cerca Redaction di Cur. Cour. Maar pa papia berdad, mi'n ta kere koe na Hof nan ta asina sin sintir, di pone un acusado proba, lo ké su acusador ta tira na su cara! Pues Rudolf, *Cur. Cour.* ta acusa Papa, nos Santa Religion ta el koe meste doena prueba koe historia, koe nan ta conta i ta doena como testigoe, ta berdad.

Mi ta nieuwsgierig, kiko Cur. Cour. lo responde riba Amigoe di Curaçao di siman pasar, pasobra responde é mester, é mees no a priminti esaí? I siguramente lé no bati cacao asina cobarde!

Dia Domingo pasar Union di Companjero di S. Hosé a celebra fiesta di su Patrono coe bon luhoe. Despues di Misa major Rev. Past. Blommerde a doena toer miembro reunir den Cas di Union un pabien di nan fiesta i a splica nan coe palabra duci fin di Union i obligacion di cada un miembro. Anoche mas di cientoe homber tabata sintar na mesa i toer a pasa algun ora masjar contentoe. Algun discursoe corticoe, un piti-pieza i principalmente un muziek fini di Señores A. Bethencourt, Jules Blasini, J. Corsen, Cris Ulder i A. M. Capriles coe algun di nan amigoe a doena na es anoche un variacion muy agradabel. Dios doena es Union Su santoe bendicion!

Mara mi bon i apreciado amigoe Ipi por a testigua un dia també e grau fortuna di Curaçao!— P'awor mi no por larga di mandá bo nos toer su bon deseonan pa bo felicidad, i un bon biaha! Ami, mi ta coemindá bo coe mas amistad i tiernoe koe nunca.

Bo amigoe
Cobi.

MOVIMIENTO MARITIMO.

(*De la Oficina-Maritima*).

ENTRADAS.

Abril 25.

Goleta venezolana *Ma Belle*, de La Vela de Coro, en lastre.
Vapor americano *Carácas*, de La Guaira y Pto. Cabello, con carga para Nueva-York.
Goleta venezolana *Progreso*, de Margarita carga hueso.
Vapor americano *Maracaibo*, de Maracaibo, con carga para Nueva-York.

Abril 27.

Balandra holandesa *Caweta Christ*, de Bonaire, carga dividive, carbon y leña.
Balandra holandesa *Marie*, de Bonaire, carga carbon y leña.
Goleta venezolana *9 de Agosto*, de La Vela de Coro, carga cueros y café.
Balandra venezolana *Calypso*, de Pto. Cabello, carga papelones.
Balandra holandesa *San Juan*, de Bonaire, carga carbon y leña.
Balandra venezolana *Djalma*, de Pto Cabello, carga cal.

Abril 28.

Balandra holandesa *Zilia*, de Bonaire, carga carbon y leña.
Goleta venezolana *Julia*, de Pto. Cabello, en lastre.
Vapor inglés *Architect*, de Europa via Trinidad, La Guayra y Pt° Cabello, carga 255 bultos para ésta y 16 para Maracaibo.
Goleta venezolana *Isolina*, de Aruba, en lastre.
Balandra holandesa *Amistad*, de Bonaire, carga carbon y leña.
Goleta colombiana *29 de Agosto*, de Rio Hacha, carga ganados y cueros de res.

Abril 29.

Goleta venezolana *Rosa*, de Pto. Cabello en lastre.
Goleta holandesa *Otilia*, de Rio Hacha, carga cueros y dividive.

Abril 30.

Balandra venezolana *Meteoro*, de la Vela de Coro, carga urel.
Goleta venezolana *Favorita*, de Bonaire, en lastre.
Goleta colombiana *Eulalia*, de Rio Hacha, carga dividive y café.

Mayo 1.

Vapor americano *Valencia*, de Nueva York, con carga para Maracaibo y 2032 bultos para esta.

SALIDA.

Abril 25.

Vapor aleman *Saxonia*, para Pto. Cabello, La Guayra, Mayagüez, Ponce, San Tomas, Havre y Hamburgo. Carga tomada en ésta: 2050 sacos almidon, 650 cueros de res, 96 cajas aloë, 147 sacos café y 15 bultos diversos.
Goleta haitiana *Helena*, para Barcelona.
Balandra venezolana *Epaminondas*, para La Vela de Coro.
Barca inglesa *Mary Mark*, para Honduras.
Balandra venezolana *Seis Hermanos*, para La Guaira.
Balandra venezolana *Dos Amigos*, para Pto. Cabello.
Balandra venezolana *Aurora*, para La Guaira.

Abril 27.

Goleta holandesa *Perseverancia*, para San Pedro de Macoris.
Balandra holandesa *Corazon de Maria*, para Pto. Cabello.

Abril 28.

Balandra holandesa *Maria Eliza*, para Aruba.
Balandra holandesa *Caweta Christ*, para Bonaire.
Vapor americano *Carácas*, para Nueva-York, via La Guaira.
Balandra holandesa *San Juan*, para Bonaire.
Balandra holandesa *Marie*, para Bonaire.

Abril 28.

Goleta holandesa *Cleopatra*, para Maracaibo.
Vapor ingles *Architect*, para Jamaica.
Goleta holandesa *Gouverneur van den Brandhof*, para Bonaire.

Abril 30.

Balandra venezolana *Calypso*, para Pto. Cabello.
Balandra holandesa *Amistad*, para Bonaire.
Goleta venezolana *Julia*, para San Kitts.
Goleta venezolana *Rosa*, para Barcelona.
Balandra holandesa *Zilia*, para Bonaire.

Rebista del Mercado.

NEW-YORK, Abril 22, 1885.

Azúcar. — (Mercado quieto).		
Cuba-Mascabado	4¼ @	4½
idem Centrifugo	5 @	5½
Pt° Rico	4 @	4½
Aloe	@	7
Brazilete.		
Delgado	$ 20 @	23
Grueso	$ 25 @	30
Café. (Existencia 37.100 sacos. Mercado quieto).		
MARACAIBO.		
Trujillo	8 @	8¾
Boconó	8 @	9¾
Mérida	9 @	11¼
Cúcuta	9¾ @	10¼
Clases extra	10¼ @	12
SABANILLA. (Existencia 180 sacos. Mercado quieto).		
Ordinario	8 @	8½
Regular	9 @	9½
Bueno	9¾ @	10¼
Superior	10¼ @	11
Clases extras	11¼ @	13¼
LA GUAIRA, CARÁCAS Y Pt° CABELLO. (Existencia 9,600 sacos. Mercado quieto).		
Trillado	8 @	8¾
Descerezado	9¾ @	11
CORO	7¼ @	8¼
CIUDAD BOLIVAR	8 @	11
Bálsamo Tolú	35 @	36
Bálsamo Copaiba	35 @	36
Cueros de chivo. (Firme y en demanda.)		
Coro escojidos 1ª	55 @	56
2ª	@	37½
3ª	@	37½
Maracaibo (	@	31
La Guaira & Pt° Cabello	@	30
Rio Hacha sin escojer	@	37½
Cueros de venado. (Mercado firme.)		
Orinoco	@	25
La Guaira	27½ @	28
Pt° Cabello	26½ @	27½
Cueros de Res. (Mercado firme, con demanda)		
Dulces La Guaira	@	19
„ Pt° Cabello	@	20½
Salados	15 @	15½
MARACAIBO.		
Dulces	@	19½
Salados	@	15½
SABANILLA, sin escojer	17½ @	18½
BOGOTÁ, idem	20½ @	21
RIO HACHA, sin escojer	15 @	15½
ORINOCO, sin escojer	@	21
Pto. PLATA	15 @	15½
Caucho. (Mercado animado).		
Pará fino	61 @	62
„ ordinario	45 @	46
Cacao. (Mercado firme).		
Maracaibo	20 @	22
Carácas	16½ @	17½
Dividivi de Curazao.		
(Mercado quieto)	$ 40 @	45
Maracaibo	30 @	35
Hueso. (por 2,000 lbs.)	@	25.00
Lana. (Nominal sin demanda)	9 @	11
Miel de Abeja.		
de Cuba, por Galon en depósito	48 @	50
de St° Domingo. „ „	44 @	46
Palo de Mora. (Mercado firme.)		
Maracaibo	17.00 @	18.00
Sabanilla	19.00 @	20.00
Zarapia. (Firme.)	@	1.15

CAMBIOS. ☞ El cambio en Paris sobre Lóndres está hoy á fr 25.37½.

Sobre Lóndres Letras Banqueras á 3 d [v	@	4.86
id. „ „ „ 60 „	@	4.83
Sobre Paris, „ „ „ 3 „ fcos	@	5.16
id. „ „ „ 60 „	@	5.18
Sobre Hamburgo „ „ „ 3 „	@	[illegible]
id. „ „ „ 60 „	@	[illegible]

"Impr. de la Libreria de A. Bethencourt é Hijos"